

Віталій Іванович ЗАХАРЧЕНКО

д.е.н., професор, Національний університет "Одеська політехніка"

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2903-2471>

e-mail: kafedra.uptd@gmail.com

Лариса Миколаївна СОРОКА

к.е.н., доцент, Ізмаїльський державний гуманітарний університет

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8014-7509>

e-mail: soroka.lara55555@gmail.com

Крістіна Олександрівна ДЕРЕВЕНЧУК

викладач, Ізмаїльський державний гуманітарний університет

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7213-281X>

e-mail: kristinatkach689@gmail.com

ІННОВАЦІЙНА СВОБОДА: ЗАДУМ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

У процесі дослідження визначено взаємообумовленість задуму, інновацій і фінансового забезпечення, що обумовлено такими складовими: творчість винахідника та унікальність інновації як ознака раціональності, корисності, альтернативності; закономірності та раціональності появи інновації; намірів людини економічної; фінансових інструментів впровадження інновацій; потреба інновації як продукту, що оптимізує господарські витрати. Висвітлюються нові сутності, явища і форми їх прояву. Ініціатива інноваційних підприємців у виборі форм присутності на ринку інновацій зазнає перешкоду з боку органів державної влади.

Ключові слова: інновація, фінанси, менеджмент, інформація, метафізика, мотив, технологія, політика, господарство, споживання, кредит

ВСТУП

Відомо, що в економічних дослідженнях процеси розвитку формалізуються по-різному: через циклічність, моделювання, системність, стійкість, рівновагу, інерційність, безпеку тощо. Водночас кожна методологія змістовна категоріями. Так, виражаються нові сутності, події та форм їх прояву. Судження народжуються та обґрунтовуються за необхідністю відчуття сенсу та його розкриття. Судження починається у відмінності або протилежності сенсів. В Аристотеля у судженні встановлюється у взаємовідношення поняття суб'єкта і предиката [1, с. 43]. Сміслові конструкції «суб'єктивне – об'єктивне», «раціональне – ірраціональне», «прагматичне – агональне», «ціль – намір» були і є інструментарієм судження про феноменологію господарювання. Класики пов'язують інтерес з обов'язком, гадаючи, що кожна людина повинна знаходити у виконанні обов'язків інтерес (задоволення та розрахунок).

Значимість суб'єктивного у відмінності інтересу біографічного та ситуаційного іншими вченими розкривається як система мотивів. Інтерес також розглядається як причина господарської діяльності. Інтерес і сенс контрарні, оскільки в сенсі знаходять опосередкованість суб'єктивного відношення до світу. Сучасні українські дослідники визначають сенс як можливість інтерпретувати минуле [2, с. 57]. У сенсі з'являється необхідність розвитку як появи в господарстві іншої технології, нового. Розвиток несе в собі сенс, він премудрий, як і будь-яка послідовність подій.

Урядова Стратегія розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 р. проголошує: «Стратегія успішного розвитку національних економічних систем держав-лідерів останніми роками тісно пов'язана з лідерством у дослідженнях і розробках, появою нових знань, розвитком високотехнологічного вироб-

ництва і створенням масових інноваційних продуктів» [3, с. 9]. А її мета міститься у розбудові національної інноваційної екосистеми для забезпечення швидкого та якісного перетворення креативних ідей в інноваційні продукти та послуги, підвищення рівня інноваційності національної економіки, що передбачає створення сприятливих умов для розвитку інноваційної сфери, збільшення кількості впроваджуваних розробок, підвищення економічної віддачі від них, залучення інвестицій в інноваційну діяльність» [3, с. 11].

МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИ

У проведенні дослідження використовувалися результати наукової роботи деяких авторів, що відображено у монографіях і фахових статтях, а також нормативні акти України з даної проблематики.

Використовувалися методи: теоретичного узагальнення, аналізу та синтезу.

МЕТА статті полягає у визначенні взаємообумовленості задуму, інновацій і фінансів на основі принципів ринкової інноваційної свободи.

РЕЗУЛЬТАТИ

Кожне нововведення виявляє властивості феномену, виявленого у новому складі. Вираз сутності нововведення виявляє інші можливості рішення господарських задач, містить інші якості, раніше не виявлені. Людина винахідлива виявляє для себе і в собі продукт творіння. Людина господарююча починає осмислювати введення нового в господарський обіг. Успіх впровадження призводить до інновації. Впроваджене у господарський обіг нововведення стає цінним, новим якість надано сенс, сенс показав цільове використання:

– нововведення здатне вирішити поточні задачі господарства;

– оптимізувати витратність, ризик та прибуток.

Управління новим ресурсом зробило нововведення споживчо-цікавим та господарсько-потрібним. Управління звело нове як продукт витвору в ресурс.

Будь-який господарський процес впливає на розвиток фінансів підприємства. Взаємодія економічних суб'єктів проявляється в перевагах, очікуваннях, виборі та мотивації управлінських та інвестиційних рішень. Тим самим координується простір економічних відносин. Наявність переваг відповідає об'єктивним можливостям, створеним державою. Спосіб актуалізації можливостей визначається мотивом, який потенційний в очікуваннях. Стійкість переваг та приречення мотиву обумовлюється швидкістю оброблення інформації й оборотом засобів підприємства. Через мотивацію проявляються можливості господарюючих суб'єктів, які реалізуються для розподілу і перерозподілу у виборі. Тоді раціональність вибору буде залежати від ризиків, з якими стикається господарюючий суб'єкт. Ризик як випадковість можна віднести до необхідності того, в чому початок суджень. Переваги реалізуються через мотив. Очікування діють на переваги тощо. Така триєдність подій у часі дає нам деяку закономірність. Введення нововведення в господарський обіг не потребує специфічності або унікальності розвитку подій. Поява нововведень мотивована неспроможністю існуючих технологій розв'язувати задачі виробництва або нововведення інерційно приймаються в господарській обіг, оскільки національна економіка створює для цього умови. Виходить, що інновація є приводом для зміни технологій.

Мотив є тим, через що накопичується власний інтерес, – в ньому відображено рівень компетенції господарюючого суб'єкта. Людина економічна має намір упорядковувати, споживати, економити, розширяти можливості тощо. Інноваційна сторона господарства має місце, оскільки нововведення стає інструментарієм господарювання. Нововведення дозволяє змінювати технологію. Нововведення – як виявлений інтелект, – за допомогою нього людина економічна має намір оптимізувати фінанси господарства. Доступність до виробничих ресурсів і капіталу розширює простір інноваційного господарювання. Зобов'язання та передбачення задають вектор наміру. Господарюючи, людина стикається з необхідністю приймати рішення та обирати на основі раціональних міркувань. Людина інтелектуально раціоналізує технологію господарювання. У процесі вибору людина ототожнює економічні інтереси з благами, що мають цінність. Отже, вибір залежить і від очікувань. В очікуваннях частково знімається невизначеність, змінюються усталені переваги та виникає ідея нового.

Ідея нововведення змістовна наступним:

- господарські можливості формують наміри;
- у здібності реалізується прагнення до господарських потреб;
- випадковість виступає критерієм об'єктивної інформації про можливості, здатності та необхідності.

Людина часто стикається з випадковістю на шляху до розуміння закономірності. Людина економічна, для якої більшість закономірна, володіє технологією використання випадковостей як інструмента диверсифікації, влітає випадковості у набір можливостей. З цієї позиції поява нововведення закономірна як раціо-

нально та випадково, так і трансцендентно. Господарювання є прагнення людини до творчості. Тоді господарювати – значить просторово організувати та діяти економно [4, с. 50].

Новий споживчий продукт як інноваційний продукт, володіє властивостями іншими, ніж раніше вироблені аналогічні товари. Унікальність інновації багатогранна і не завжди містить всі ознаки себе: раціональна, споживчо нова, наукомістка, корисна, альтернативна, господарсько потрібна тощо.

Господарювання – це мисленнєвий процес. Створюючи мислеобрази, мислепочуття, людина приймає господарські рішення: що і як виробляти, як управляти створеним ментальним і виробничим простором. Намір починає рух до цілі. Початок наміру знаходить себе у задумі. Причина задуму – інтерес життя, що спонукає господарювати та існувати по-людськи. Відомо, що у житті спостерігається велика кількість інтересів. Господарюючий суб'єкт і національна влаштованість вступають у відносини та визначають інерцію закономірності, формуючи господарські можливості. Так, наприклад, авторське право має силу в межах України та в умовах аналогічного нововведення втрачає її за кордоном.

Сприйняття статистичної інформації, заяв та постанов влади дозволить оцінити розвиток фінансів і багатогранність інтересів людини – поведінкових ігратегій як деміургії. Далі дослідження останніх десятиліть також призводять до висновків про те, що реальний простір розчиняється у просторі сприйняття і що в організованому просторі інформація передається майже без спотворень [5, с. 273]. Необхідне та випадкове розділяються в результаті перебігу інформації. Через простір здійснюється сприйняття, тому інформація у вигляді статистичних даних змушує до ймовірного засобу опису системи, моделі.

Дещо інакше організовано науково-технологічні дослідження. Точність випробувань, діагностики, експертиз і дослідів дає можливість оцінювати інвестиційну привабливість нововведення як господарську потребу. Ймовірнісна оцінка втрачає сенс, коли актуальне математичне моделювання, яке в результаті калібрування рівнянь здатне стати ідеальним. Інтерес творчості, інтелектуальної потреби, естетичного переживання потоку виходить на перший план людських цінностей, нівелюючи примат грошей, організовує управління витратами для цілей стабільності і результативності наукових досліджень. Оптимізація витрат для просування нововведення в господарський ресурс формує вартість інновації. Так, виявлено альтернативність нововведення – в оптимальності витрат [6, с. 114].

Сенс і наміри життя виявляються у потребі. Господарювання обґрунтовано потребами. Не кожне нововведення знаходить себе як господарська необхідність. Цінність нововведення надає його прийняття господарським простором та інноваційно-активними фінансами підприємства. Вибір альтернативних ресурсів господарювання залежить від технологій впровадження нововведення. Організація впровадження нововведення трансформується у фінанси. Творчість людини тісно пов'язана з ідентифікацією блага і цінності. Наведемо висловлювання про те, що речі для індивіда стають благами через сприйняття їх ціннісних якостей. Тільки

споживач може висловити та реалізувати ціннісні якості товару. Можливості споживача керовані, інерційні та організовані:

- з розширенням меж господарювання зростає капіталомісткість освоєних можливостей;
- раціональність розширює науко місткість інновації;
- затверджується господарська потреба.

Так, в основі господарських потреб повинна бути ідея. Виходячи з суміщення цих двох моментів, повинна формуватися ціль. Як видно, наведена думка не відповідає багатьом верифікаційним критеріям, укладеним у поняттях, наприклад: дана гіпотеза про ідею втручається у ментальний простір і не дає гарантії особистої адаптації в ньому. Наприклад, коли інновація фінансово оптимальна, раціональна, але не унікальна, оскільки претендує на альтернативу людських можливостей (заміна зорових функцій водія транспортного засобу автоматикою). Людині необхідно визначити кредит довіри надійності особистого винаходу сенсу життя. З метафізичного погляду для людини важливіше, в якому напрямку інновація буде вдосконалюватися. Впровадження нововведення, його посунання до інтелектуального ресурсу призведе до однієї з направленостей [7, с. 110]:

- інновація породжує споживчі ілюзії, коли науково-технічний прогрес відтворив та замінив відомі природні технології;
- інновація створює умови для свободи організації життєдіяльності – вона універсальна.

Ідентифікація свободи організації, на відміну від ілюзії, можлива, зокрема, через мотивованість результатами і рекордами. У людині-споживачі інноваційного продукту його воля дієва, вона активно виходить із себе. В цьому виявляється вогонь та гострота життя. Наявність природи у нововведенні обумовлює можливості господарства і технологія господарювання. В такому винаході природа одушевляється: енергія стала керованою, одягненою в агрегати або прилади. Тоді вже сили життя сприймаються в інших формах – олюднених намірах. Філософія науки визначає феноменологію нового витвору людини, яку ми часто називаємо технологією.

Але що ж рухає суспільством, яке прагне до економічного зростання? Можливо, потреба жити без страху, у достатку, відчувати успіх від досягнутих результатів. Якщо ми перерахуємо тільки ці наміри, тоді що продукує інновація – споживчі ілюзії або свободу організації?

Прослідкуємо адаптацію нової технології у господарстві людини, виробництві і державі. Ознаки господарювання, досліджені в наших попередніх роботах, змістовні наступним [8, с. 108]:

- всі області національної економіки, що стосуються дій державної політики, містяться в бюджетних принципах та засновані на економічності, пропаганді, ефективності;
- ініціатива підприємців у виборі форм присудності на ринку і галузей господарювання терпить перешкоди зі сторони органів державної влади, і влада інерційно не береться до уваги як суб'єкт регулювання, як суб'єкт гарантії;
- у період підйому державне регулювання проводить політику обмежень, символічну грошово-кредитну та валютну політику.

Інновація стає необхідною суспільству через вкладання в неї сенсу, виразної цінності, в силу створених нею соціальних зв'язків. Впроваджуючи нове у виробництво, людина створює світ нових цінностей і нових можливостей. Інновація як продукт виробництва та частина господарських ресурсів може бути господарською потрібною чи зведеною до статусу споживчого блага.

Виробництво як механізм виготовлення споживчих благ завжди не задовольняє людину, доки дає людині можливість творчо висловитися. Фінанси інноваційних підприємств, в яких в обігу знаходиться лише кількісний інструментарій, необхідні для просування нового. Наука є тією функцією життєдіяльності, яка через прагнення до цілісності викликає творчість інноваційного проектування. Результатом вищесказаного може бути позначення дилеми: як співвідноситься в економіці ірраціональне та прагматичне. Очікування формуються на основі об'єктивних фактів та подій, а раціональність визначена суб'єктивно.

Візьмемо, наприклад, численні методики аналізу у сфері фінансового менеджменту підприємств. Для побудови моделі фінансового менеджменту окремого господарства потрібна вибірка коефіцієнтів аналізу, тобто осмислення методики. Для останнього потрібні знання про специфіку підприємства, статистика галузі та аналіз ризиків. Після розроблення стратегії фінансового управління потрібно виконати коригування рекомендованого інтервалу значень показників господарської діяльності. Раціональність потенційна судженням. Раціональне у господарюванні функціональне наступними прагненнями:

- утворювати резерви на непередбачені витрати;
- заощаджувати, забезпечити собі дохід у формі відсотка;
- мати можливість збільшувати витрати;
- насолоджуватися незалежністю;
- забезпечити собі капітал для високоприбуткових (ризикових) угод;
- просто задовольняти почуття скупості;
- до підприємливості та ліквідності.

В інноваційній економіці виявляються межі та контрарність ефективного, пропагандистського та наївного. Іскра життя в душі життя, в інтересі, у намірі, у творінні, в оприлюдненні ідей. Інновація онтологічна думкою, – думка як присудок статичної та динамічної природи. Інновації належить природа, а природі – суще.

Тому будь-яке творіння (з ярликом «потрібне» або «непотрібне») неможна заперечувати. Можна заперечувати всі абстрактні поняття – право, красу, серйозність. Творіння заперечувати неможна, бо воно стало формою життєдіяльності людини, частиною господарювання. Нововведення стає супроводом, частиною життя, внаслідок цього стає необхідним суспільству силу укладання у ньому сенсу, виразної цінності, зі створених ним духовних і соціальних зв'язків.

Нововведення – пропозиція суспільству співпрацювати, творити реальність за умов нових можливостей, нових технологій. Тут виявлено естетичність. Але саме життя не стає лише естетикою. Життя залишається цілісною і змістовною працею для підтримки естетичності. Розглянемо цілісність життя, яке проявляється і в естетичності, і в економічній оцінці праці. Заради фінансової винагороди не творять, заради неї працюють. На черговому етапі цивілізації рідше роз-

різнити зміст культурних імпульсів через інновацію легше. Інновація – виявлена воля.

Елемент змагальності, удачі, ризику притаманний і економічному підприємству. Те, що вважається частиною ділового життя, є економічною функцією суспільства. На фінансовій біржі людьми рухає прагнення виграти, учасники тішають себе ілюзією передбачити коливання цін. Механізм ціноутворення на біржі не має суто економічного обґрунтування. Поведінка людини у світі економіки прагне механістичності. Прагматизм стає причиною. Людина вільна завжди: і коли вона приймає фінансовий механізм, і коли вона намагається вийти за рамки фінансів.

Щоб ідея нововведення трансформувалася у господарську потребу, необхідне інноваційне проектування. Фінансовий механізм та фінанси стають не причиною, не потенцією, не суттю, а лише приводом розпочати просування нововведення. Економічному господарю варто враховувати наступні чинники для початку інноваційного проектування [9].

Агональність в економічній сфері можна побачити у швидкості передачі інформації. Інструментом змагальності в економічному житті стала торгова та виробнича статистики. Змагання змістовне тим, що міркування потреби та софійності тут відтісняються або кажуть, що пропозиція визначає попит. Однак відомо, що споживчий попит має одну з основ свого формування – агональність, змагальність, як тотожність себе суспільству споживачів. Тут сенсом наповнюється стратегія і ролі, зумовлені для продавців і покупців. Можливості людини у потенціалі безмежні, але можливості будь-якої технології обмежені. Час та фінанси можуть визначати господарські наміри, цілі та рішення. Закінченість і цілісність суджень проявляється у думці про обмеженість вибору, закінченість висловлює ставлення до життя. Одночасно через обмеження відбувається порядок, тому людина завжди прагне розширити межі закінченості, феноменології і можливості нової технології дають їй це.

Економічна політика як цілеспрямована система заходів держави у галузі суспільного виробництва, розподілу, обміну та споживання благ, покликана відображати інтереси суспільства. Економічний аналіз виявляє інерційність інноваційного розвитку в Україні. Інноваційна політика сьогодні у розвинених країнах набуває форми змагань за розподіл та утримання влади. Але утримати владу, не створюючи середовища розширення технологічних можливостей, неможливо. Коли визначаються цілі інноваційної політики, то керуються принципом максимізації суспільного добробуту, визначаючи водночас цільові показники, а також модель економіки.

Кордони господарства розширюються змістом інноваційної політики. Повинності виникають у задумі і є наміром господарюючої людини. Це доводить одночасність закономірного і випадкового народження нововведення. Тепер спробуємо розібратися: з появою інновації – просунутим у господарство нововведення – воно закономірне чи іманентне національній економіці? Ми наблизилися до розгляду феноменології науково-технологічного прогресу.

Прогрес – це нововведення, просунуте до стадії інновації. Прогресувати, змінювати технології, розши-

рюючи господарські можливості – так можна трактувати намір людини впроваджувати нове у виробництво та використовувати його у побуті. Прогрес настає у разі виникнення навколо інновації господарства: сенсу життєвості, фінансів підприємств, державних фінансів, економіки. Громадське прийняття інновації виникає у формі згоди між виробництвом та споживачем про властивості товару: ціну, термін використання, якості, технологічні можливості, заміненості тощо. Загалом потреба інновації як продукту оптимізує господарські витрати – час і енергію, загострює задоволеність господарським актом або несе в собі естетичність життя тощо. Задоволеність господарськими діями може обчислюватися кількісно та змістовно сенсом.

Людина осмислює життя, господарство та окремі події свого життя. Економія досягається, якщо зі зростанням державного споживання заощадження та сукупне споживання не знижуються. Ідея цінності та блага мотивує відносини. Суспільство має намір господарювати раціонально. Можливість економити міститися в наступному:

- наявності двох джерел фінансування господарських витрат (власних та позикових, або авансованого прибутку);
- політику наукомісткості виробничих інновацій;
- оптимальної швидкості обробки суспільством інформації та задовільної швидкості грошового обігу.

Фінансовий механізм може стати неефективним у умовах накопичення кредитної заборгованості або концентрації кредиту великими підприємствами. Управління з метою економії перетворюється на максимізацію прибутку, коли суб'єкти розрізняють неоднаковий набір повноважень, ідентифікують свої та чужі можливості, ідентифікують свою і чужу обмеженість вибору.

Управління господарством та проходження через стадію фінансової «некерваності» (банкрутство, стагнація), приводить суспільство до інноваційного шляху. Економія досягається, якщо зі збільшенням державного споживання банки виявляють низьку кредитну консервативність. Фінанси організовані так, що кредит є мобільним та ліквідним. Фінанси втрачають взаємний інтерес, коли інфляція провокує відтік кредиту із виробничого сектору на фінансові ринки. Можливість влади впливати на економіку міститься в наступному:

- у політиці зниження споживання у приватному секторі, політиці зростання споживання інших секторах;
 - у підтримці мобільності та ліквідності кредиту.
- Тут темпи випуску продукції не повинні змінюватися.

Можливості господарюючих суб'єктів не обмежують вибір об'єктів інвестування. Економія досягається зі збільшенням державного споживання, якщо очікування зростання депозитних ставок є стійкими. Оптимальність фінансів підприємств міститься у мобільності кредиту [8, с. 104]. Фінансовий механізм порушується зниженням випуску продукції як наслідок товарної пропозиції, доходів та споживання. Можливість політики впливати на економіку міститься у програмах бюджетного обмеження та у програмах впровадження нових технологій, появи інноваційної продукції. Економія досягається зі збільшенням державного споживання, якщо товарну пропозицію та попит віддаються незмінні за рахунок можливості авансування прибутку, незмінності сукупного споживання, доходу та випуску.

Ефективність фінансового механізму зберігається через мобільність кредиту, що підтримується підвищенням ставки рефінансування. Водночас зберігається баланс між товарним попитом та пропозицією. Економія господарювання досягається із залученням державного споживання, якщо стійкі оптимістичні очікування інвестування. Можливість впливу на економіку міститься у диверсифікації об'єктів кредитування, оскільки стійкість фінансів підприємств може порушити зниження сукупного попиту та купівельної спроможності [8, с. 177]. Організованість господарського простору зберігається можливістю економії, підвищуючи податок чи внутрішній борг. Водночас приплив інвестицій у країну не зміниться, оскільки створюються умови для науково-технологічного прогресу.

Інноваційний шлях розвитку відкривається, коли влада посилює оптимізм очікувань прибуткових інвестицій, впевненість у захисті інтелектуальної продукції, оптимізм очікувань господарювати економно. Як було зазначено раніше, намір людини має подвійну природу. Це є і намір задоволення та економії. Контрарність понять у тому, що у сутності задоволення лежить агональне. У сутності економії лежать ефективність і аскетизм як становлення належного. Намір являє собою систему мотивів. Бажано описати цю систему. Намір не зупиняє традиційність. Сенс визначає межі господарювання. Початок мети у задумі, оскільки задум осмислює. Ідея потенційна наміром господарювати економно, бо тут виявлено господарський інтерес. Відмінність закономірного та випадкового є результатом руху інформації. Організований простір обмежений. Його обмежує цінність товару, яку реалізує споживач. Цінність та благо мотивують відносини, визначаючи можливості господарюючого суб'єкта. Телеологічна єдність на розрахунок, ефективності та прагматизмі неможлива, тому що кількісно багатіти одночасно всім господарством можна в умовах гіперінфляції.

Телеологічна єдність можлива у творчості, що рефлексує на інтерес як необхідне. Творчість цікава людині за природою. Для втілення нового потрібні умови як фінансові, так і структурні. Так, у розрізненні інтересу та мети досягається оптимальність розвитку фінансів. Господарство має бути різноцільовим, суб'єкти, що господарюють, завжди реалізують різні інтереси, – в цих умовах втілення нового можливе з більшою ймовірністю, оскільки є можливість управління фінансовими ризиками.

Список використаних джерел

1. Кремень В.Г., Ільїн В.В. Філософія: мислителі, ідеї, концепції. Київ: Центр навчальної літератури, 2018. 528 с.
2. Ілляшенко В.І., Прокопенко О.В., Омеляненко В.А. Інституціональна модель інноваційної економіки: монографія. НАН України, Інститут економіки промисловості. Київ, 2019. 327 с. URL: <https://iie.org.ua/wp-content/uploads/2020/12/institutsionalna-model-innovatsijnoi-ekonomiky.pdf>
3. Стратегія розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року. Розпорядження КМ України № 526-р від 10.07.2019 р. *Урядовий кур'єр*. 2019. № 143. С. 9-10.
4. Ковтуненко К.В. Інноваційний процес та інноваційна діяльність як рушійна сила формування інтелектуального капіталу промислового підприємства. *Економіка. Управління. Інновації*. 2019. № 5. С. 48-54.
5. Гораль Л., Брич Б., Клименко К. Стратегічне управління інноваційними процесами підприємств. *Економічний аналіз*. 2021. № 1. С. 271-278. URL: <https://doi.org/10.35774/econa2021.01.271>
6. Копитко М.І. Управління інноваціями: навч. посіб. Львів: ЛьвДУВС, 2019. 292 с. URL: <http://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/2804/1/Копитко%20М.І.--Управління...-%20верстка.pdf>
7. Киш Л.М. Стратегічне управління як основна частина менеджменту підприємства. *Причорноморські економічні студії*. 2019. № 38. С. 107-113. URL: http://bses.in.ua/journals/2019/38_1_2019/23.pdf
8. Ситник Н.С., Смолінська С.Д., Ясіновська І.Ф. Фінанси підприємств: навч. посіб. Львів: Львівський національний

Економічний розвиток без кредиту не прогресивний, оскільки без кредиту (його перерозподільної функції) майже неможливе ресурсне забезпечення господарських намірів. Фінансовий механізм є неефективним, коли кредит недоступний, не мобільний, витратний [10, с. 83]. Нововведення за необхідності реалізують суспільну рольову задачу людини, її намір, потребу створювати. Інновація на виробництві, як альтернатива енергетичних та тимчасових витрат, потребує фінансування. Але якщо банки переважно кредитують суб'єкти за традиційними цілями (невенчурним виробництвом), то інвестування та державні субсидії, субвенції та дотації розширюють можливість появи інновації на ринку.

ВИСНОВКИ

Отже, взаємообумовленість задуму, нововведення та фінансів обумовлена наступним:

- творчість винаходу як трансценденція задуму, іншого, нового, унікального, самотнього;
- унікальність інновації багатогранна і містить ознаки раціональності, споживчого нововведення, наукомісткості, корисності, альтернативності, потреби;
- поява нововведення і закономірна, і раціональна, і випадкова, і трансцендентна, оскільки іманентна до життя;
- альтернативність нововведення в оптимальності витрат – фінансових, енергетичних, тимчасових, емоційних;
- наявність природи у нововведенні обумовлює можливість господарства та технологію господарювання;
- наміри людини господарюючої можуть бути виявлені у формах традиційного та унікального способу впровадження;
- фінанси є інструментом запровадження нововведень;
- наука є тією функцією життєдіяльності, яка через прагнення цілісності викликає творчість інноваційного проектування;
- потреба інновації як продукту є те, що оптимізує господарські витрати – час та енергію, загострює задоволеність господарським актом або несе у собі естетичність життя;
- управління господарством та проходження через стадію фінансової некерованості призводить суспільство до інноваційного шляху розвитку;
- зростаючий інвестиційний інтерес збільшує попит нові технології.

- університет імені Івана Франка, 2020. 402 с. URL: https://financial.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/11/Finansy_pidpr15.pdf
9. Ворона А.В. Інноваційна активність підприємств як перспектива розвитку національної економіки України. *Ефективна економіка*. 2020. № 3. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/3_2020/157.pdf
10. Назаркевич І.Б. Державне регулювання структурних змін в економіці України: проблеми та перспективи: монографія. Львів: Львівський Національний університет імені Івана Франка, 2020. 356 с.

References

1. Kremen V.H., Ilin V.V. Philosophy: thinkers, ideas, concepts. Kyiv: Center for Educational Literature, 2018. 528 p. (in Ukrainian).
2. Iliashenko V.I., Prokopenko O.V., Omelianenko V.A. Institutional model of innovative economy: monograph. NAS of Ukraine, Institute of Industrial Economics. Kyiv, 2019. 327 p. URL: <https://iie.org.ua/wp-content/uploads/2020/12/institutsionalna-model-innovatsijnoi-ekonomiky.pdf> (in Ukrainian).
3. Strategy for the development of innovation in the period up to 2030. Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine № 526-r of July 10, 2019. *Government Courier*, 2019. № 143. pp. 9-10. (in Ukrainian).
4. Kovtunencko K.V. Innovation process and innovation activity as a driving force in the formation of intellectual capital of industrial enterprises. *Economy. Management. Innovation*. 2019. № 5. pp. 48-54. (in Ukrainian).
5. Horal L., Brych B., Klymenko K. Strategic management of innovative processes of enterprises. *Economic analysis*. 2021. № 1. pp. 271-278. URL: <https://doi.org/10.35774/econa2021.01.271> (in Ukrainian).
6. Kopytko M.I. Innovation management. Lviv, 2019. 292 p. URL: <http://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/2804/1/Копитко%20М.І.--Управління...-%20верстка.pdf> (in Ukrainian).
7. Kysh L.M. Strategic management as the main part of enterprise management. *Black Sea Economic Studies*. 2019. № 38. pp. 107-113. URL: http://bses.in.ua/journals/2019/38_1_2019/23.pdf (in Ukrainian).
8. Sytnyk N.S., Smolinska S.D., Yasinovska I.F. Finance of enterprises. Lviv, 2020. 402 p. (in Ukrainian).
9. Vorona A.V. Innovative activity of enterprises as a prospect for the development of the national economy of Ukraine. *Efficient economy*. 2020. № 3. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/3_2020/157.pdf (in Ukrainian).
10. Nazarkevych I.B. State regulation of structural changes in the economy of Ukraine: problems and prospects: monograph. Lviv, 2020. 356 p. (in Ukrainian).

Vitalii ZAKHARCHENKO

Doctor of Economics, Professor, Odessa Polytechnic National University

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2903-2471>

e-mail: kafedra.uptd@gmail.com

Larysa SOROKA

PhD in Economics, Associate Professor, Izmail State University of Humanities

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8014-7509>

e-mail: soroka.lara5555@gmail.com

Kristina DEREVENCHUK

lecturer, Izmail State University of Humanities

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7213-281X>

e-mail: kristinatkach689@gmail.com

INNOVATIVE FREEDOM: DESIGN AND PROVISION

In the process of the study, based on the generalization of the works of famous scientists, the interdependence of the idea, innovation and financial support was determined. This relationship is due to the following components: creativity of the inventor as a transcendence of the idea; uniqueness of innovation as a sign of rationality, consumption, science intensity, usefulness, alternativeness; patterns and rationality of the emergence of innovation as an immanent life; alternativeness of innovation in determining the optimality of financial, energy, time, emotional costs; the intentions of an economic person, which can be manifested in the forms of a traditional and unique way of introducing innovations; financial instruments for introducing innovations; science as a function of life, which is realized through movement towards integrity and causes creativity in innovative design; the need for innovation as a product that optimizes economic costs; growing investment interest in the demand for the latest technologies.

The development of the innovation process is analyzed through cyclicity, modeling, consistency, stability, balance, inertia, institutionality, security. Moreover, each methodology contains categories. Thus, new entities, phenomena and forms of their manifestation are illuminated. All areas of the national economy that are contained in the budgetary principles and are based on economy, advertising, efficiency. The initiative of innovative entrepreneurs in choosing forms of presence in the innovation market suffers obstacles from the state authorities. During the recovery period, state regulation pursues a policy of restrictions, a symbolic monetary and foreign exchange policy.

Keywords: *innovation, finance, management, information, metaphysics, motive, technology, politics, economy, consumption, credit*